

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	
Pe un an	100 Lei.
Pe jumătate de an	50 "
Pe un pătrar de an	25 "
Un număr	2 Lei.
Pentru străinătate pe un an	150 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei.

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 2009 E 1926.

Cătră Prea On. Oficii parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Deși comunele noastre bisericesti restanțiere au fost în repetite rânduri provocate să-și plătească restanțele în competențele diecezane și deși aceste competențe în raport cu valuta de azi sunt minimale, totuși mai sunt comune bisericesti, cari nu s'au conformat, continuând să rămână restanțiere.

Deoarece prin această ținută a lor au dovedit o nepăsare față de măsurile ce Consistorul nostru eparhial le-a luat în interesul bunului mers al administrației bisericesti, Oficiile parohiale au fost invitate să ia măsuri severe, ca până la 1 Iulie a. c. negreșit să intre la Cassa diecezană restanța din anul trecut, făcându-se responsabili conducătorii Oficiilor parohiale pentru neintrarea la Cassa diecezană până la acel termen a acestei restanțe.

Nici invitarea aceasta nu a avut drept urmare achitarea restanței din chestiune.

Drept aceea Consistorul nostru diecezan, având în vedere, că nu mai poate tolera indiferentismul dovedit față de dispozițiunile luate în privința încasării competențelor diecezane, având apoi în vedere, că trebuie să pună capăt corespondenței inutile împreună cu multă pierdere de timp, și având în fine în vedere, că cu concluzul sinodal Nr. prot. 28 ex. 1926 a primit mandat dela Sinodul eparhial să caute orișicum a încasa competențele diecezane restante:

a decis în ședința sa de astăzi, că pe conducătorii Oficiilor parohiale a acelor comune bisericesti, cari comune cu toate provocările nu și-au achitat restanțele în competențele diecezane, îi pedepsește cu aceea, că din retribuțiunile lor preoțesti le va detrage sumele, cari aveau să intre la Cassa diecezană ca competențe diecezane restante.

Caransebeș, din ședința consistorială, ținută în 17 Iunie 1926.

Filaret Musta

Arhiepiscop-Vicar episcopesc.

* * *

Nr. 1490 E. ex 1926.

INSTRUCȚIUNE

pentru aplicarea Statutelor fondului preoțesc de ajutorare și de pensiune al eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

Art. 1.

Membrii acestui fond sunt în mod obligatoriu: preoții (parohii, administratorii parohali, capelanii și diaconii), cari sunt și vor fi în funcțiuni bisericesti în eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Inscrierea lor la fond se face din oficiu.

Art. 2.

Taxele fundamentale, anuale și de avansuri, fixate în art. 7, 8 și 10 ale statutelor fondului se rețin la Cassa diecezană din retribuțiunile preoților.

Art. 3.

Timpul de serviciu se socotește din ziua introducerii în post până la ziua când a urmat pensionarea. La statorirea ajutorului sau pensiunii se consideră

numai acei ani de serviciu neîntrerupt, după cari s'au achitat complet taxele fixate în statutele fondului.

Art. 4.

Fondul acesta se alimentează, între altele, și din venitul sesiunilor parohiale, care devin vacante prin moartea preotului și nu este văduvă sau orfani îndreptățiți la favorurile acordate prin regulamentul pentru parohii, sau dacă au și rămas văduvă și orfani, dar preotul, care administrează parohia pe timpul vacanței, locuiește în aceeaș comună și mai are și venitele parohiei sale proprii. La din contră, la fondul de ajutorare intră numai jumătate din venitele dela sesiunile parohiale amintite în acest punct.

Se alimentează acest fond și din venitele sesiunilor parohiale devenite vacante prin strămutarea preotului la altă parohie, iar preotul care administrează parohia vacantă locuiește în aceeaș comună și mai beneficiază și de venitele din parohia sa proprie.

La din contră, la fond intră numai jumătate din venitele dela sesiunile parohiale amintite în acest punct.

Art. 5.

Rezultatul tasului purtat la Rusalii în biserici în favorul fondului preoțesc de ajutorare și de pensuni, după ce se va introduce în jurnalul de cassă al parohiilor la intrate și la eșite, se va administra la Cassa diecezană din partea oficiilor protopresbiterale, până la 1 Iulie a fiecărui an, pe lângă un tablou despre sumele intrate dela singuraticele parohii.

Art. 6.

De dreptul de pensiuine poate beneficia numai titularul, adeca membrul fondului, sau văduva și minorii lui legitimi.

Ajutoarele minorilor orfani și de mamă se solvesc tutorului lor.

Art. 7.

Orfanilor membri ai fondului li se suspendă dreptul la ajutor pe timpul cât stau gratuit în vr'un orfelinat sau alt intstitut de caritate, pentru că într'un asemenea caz existența lor este asigurată.

Art. 8.

Cererile de pensionare sunt a se instrui cu :

1. Extras de botez ;
2. Certificat despre continuitatea serviciului ;
3. Certificat medical despre starea sănătății ;
4. Certificat dela autoritatea imediat superioară, despre incapacitatea absolută de purtare a oficiului.

Art. 9.

Pensionarea o statoroște, conform Art. 25 al statutelor fondului, Consistorul eparhial în ședința senatului bisericesc, în baza procesului verbal de expirtează a 2 medici, cari se află în oficiu public, autorizați de Con-

sistoriu cu vizitarea petiționarului, în prezența protopresbiterului.

Spesele esptizei medicale le supoartă petiționarul anticipativ.

Art. 10

Cererile de pensionare ale văduvelor și de ajutorare ale orfanilor vor avea să fie prevăzute cu :

1. Extras de matricula despre moartea soțului ;
2. Extras de botez al copiilor minori ;
3. Extras de căsătorie bisericescă ;
4. Certificat deta oficiul parohial concernent despre domiciliul văduvei și minorilor ; despre conduita lor morală, că n'au fost pedepsiți pentru crimă sau delict deonestătoare ; că aparțin bisericii ort. române : că văduva nu s'a despărțit de soțul ei și a convețuit cu el până la moartea acestuia și că după moartea lui nu s'a măritat ;
5. Copiii orfani de mamă vor produce și extrasul despre moartea mamei lor.

Art. 11.

Cererile pentru pensiune sau ajutoarele cuprinse în statute, intrate după trei ani dela moartea membrului, nu se mai iau în considerare.

Pensiunile și ajutoarele neridicate în decurs de trei ani consecutivi dela scadență nu se mai lichidează și pensiunea și ajutoarele se sistează pentru totdeauna.

Necunoașterea statutelor fondului și a instrucțiunii de față nu alterează dispozițiunile acestui articol.

Art. 12.

Pensiunea și ajutoarele membrilor acestui fond li se solvește în rate treilunare decursive în schimbul chitanții lor semnate, timbrate în ordine și vizate de cătră oficiul parohial concernent.

Art. 13.

Oficiul parohial, este îndatorat sub răspundere oficială și materială, să avizeze Consistorul diecezan în răstimp de cel târziu o lună despre survenirea oricărui motiv de sistare a pensiunei sau a ajutoarelor.

Art. 14.

Fondul preoțesc de ajutorare și de pensiuine se administrează de către Consistorul eparhial și anume :

1. Senatul bisericesc notifică senatului episcopesc :
 - a) pensionările și pensiunile, respective ajutoarele ;
 - b) ziua, luna, anul și cauza devenirii în vacanță a parohiilor ;
 - c) numele și locuința administratorilor parohiilor vacante, ziua, luna și anul numirii lor ;
 - d) hirotonirea și introducerea preoților (parohilor, administratorilor parohiali, capelanilor și diaconilor) cu datele necesare la statorirea anilor de serviciu ;
 - e) data începerii gradațiilor aprobate la salariile preoțești ;
 - f) pedepsele în bani aplicate preoților ;

g) decisiunile și sentințele, cari au vre-o consecință asupra dreptului de pensiuine al celui pedepsit;

h) alte date ce aparțin competenței sale.

II. Senatul episcopesc:

1. Veghează:

a) asupra solvirei taxelor;

b) asupra incurgerii la termen a rezultatului tasului ce se poartă în bisericile din eparhie la Rusalii;

c) asupra încasării arenzilor dela sesiunile parohiale reduse și vacante;

2. Notifică Cassei diecezane, pe baza datelor primite dela Senatul bisericesc:

a) taxele membrilor la tond;

b) schimbările obvenite în cursul anului în statul personal al membrilor, ca Cassa să introducă pe membrii noi primiți și să scoată din evidență pe cei răposați, cât și pe cei ce și-au pierdut dreptul la pensiuine;

c) lichidează pensiunile, escontenările și ajutoarele datorite de senatul bisericesc.

III. Cassa diecezană:

1. Face reținerile taxelor membrilor;

2. Incasează venitele fondului;

3. Solvește pensiunile, escontenările și ajutoarele;

4. Administrează fondul conform normelor din vigoare și dispozițiilor consistoriale, purtând:

a) un registru despre membrii fondului și solvirile lor la fond;

b) un registru despre pensionarii ajutorați și despre pensiunile, respective ajutoarele lor;

c) un indice alfabetic despre membrii fondului;

d) un indice alfabetic despre pensionari și ajutorari;

e) o evidență despre tasul dela Rusalii; și

f) o evidență despre venitul sesiunilor parohiale reduse și vacante.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută la 27 Aprilie 1926.

Filaret Musta

Arhiepiscop-Vicar episcopesc.

Nr. 1943 E ex 1926.

Sinodul eparhial, cu concluzul său Nr. prot. 30 ex 1926, a aprobat această Instrucțiune în ședința ținută în 4 Maiu 1926.

Caransebeș, în 22 Iunie 1926.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

* * *

Nr. 1424 B ex 1926.

Notă oficială.

În tipografia Mănăstirei Neamțu au apărut, într-o traducere nouă datorită P. S. Episcop Nicodem, cărțile Noului Testament. Sfântul Sinod, în ședința din 16 Aprilie 1926, recomandă tuturor preoților și credincioșilor această lucrare.

Ceea ce face cunoscut On. Preoțimi parohiale.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 31 Maiu 1926.

Filaret Musta

Arhiepiscop-Vicar episcopesc

Aniversarea M. Sale Regelui.

Lunia trecută, în 14 Iunie a. c., Academia Română a sărbătorit, în ședință festivă, a sașezecea aniversare a M. S. Regelui.

Membrii Academiei au ținut să asiste în unanimitate la sărbătorirea președintelui lor de onoare.

În fața membrilor Familiei și a Curții regale precum și în fața unor membri ai guvernului, în numele celor trei secțiuni: literară, istorică și științifică ale acestui înalt așezământ de cultură, M. Sa a fost salutat din partea dlor: I. Bianu, N. Iorga și Dr. G. Marinescu, cari au schițat realizările Academiei pe teren literar, istoric și științific în timpul domniei actualului rege și marelui său antecesor, întemeietorul ei.

Vădit impresionat de elogiile și urările ce i-s'au adus, M. Sa Regele a răspuns cu următorul discurs:

„Cu deosebită bucurie și recunoștință am ascultat cuvântările Domniilor Voastre atât de înălțătoare și urările așa de călduroase ce Mi-le faceți pentru a 60-a Mea aniversare. Ele Imi sunt o dovadă mai mult a sentimentelor de dragoste ce leagă pe membrii acestei înalte instituții de cultură a țării de Președintele ei de onoare, întărindu-Mă în dorința Mea de a lucra alături de Domniile Voastre pentru înălțarea sufletească a poporului nostru și propășirea sa prin cultură.

Luminoasa expunere ce ați făcut asupra progreselor realizate de țară în literatură, istorie și știință în scurtul timp al domniei Mele Mi-a umplut inima de bucurie. Căci ce mulțumire mai mare poate fi pentru un Suveran, decât să vadă cum acelaș popor, care pe câmpul de luptă a fost în stare, cu o vitejie fără seamăn, să aducă cele mai mari jertfe pentru desrobirea traților săi și unitatea sa națională, știe acum, în timp de pace, cu aceeași râvnă să-și desfășoare minunatele sale calități culturale, consolidând prin armele pașnice ale inteligenței opera începută de înfrățire și progres. Aceasta constituie pentru Mine cea mai mare satisfacție în un statornic imbold de muncă întru îndeplinirea grelei sarcini, pe care Pronia cerească Mi-a încredințat-o.

Soartea a vrut, ca Eu să am nemărginita fericire de a conduce acest popor în timpul evenimentelor istorice atât de însemnate pentru ființa și persoana sa. Aceste evenimente nu ar ar fi putut însă duce la rezultatele la care am ajuns, dacă munca înaintașilor noștri n'ar fi

știut să dezvolte acele minunate comori sufletește ale sale, pregătindu-l din timp, pentru a fi în stare să-și afirme voința, atunci când ziua cea mare a vieții sale va sosi.

De aceea, astăzi, când îmi evocați trecutul scurt al Domniei Mele cu zilele de fericire ce mi-a fost dat să le trăiesc, desfășurându-Mi roadele muncii depuse cu atâta iubire, precum și perspectivele unui viitor tot mai frumos pentru scumpul Meu popor, gândul meu se îndreaptă înainte de toate, cu adâncă recunoștință, către toți acei înaintași, cari în chin și durere au pregătit venirea zilelor de fericire, ce ne-a fost dat nouă să le trăim.

Intre instituțiile neamului românesc, care au contribuit mai mult la această pregătire sufletească și căreia întreaga națiune îi datorește o nemărginită recunoștință, în locul întâiu stă Academia Română. Aici s'au adunat încă din timpurile grele fruntașii tuturor ținuturilor românești, realizând încetul cu încetul unitatea culturală a întregului neam și prin aceasta pregătind și desăvârșirea unității sale politice. Sărbătorindu-mă dar astăzi pe Mine, sărbătorim împreună, în același timp, pe toți înaintașii noștri din această Academie, care prin munca și devotamentul lor au pregătit îndeplinirea visului nostru de veacuri.

Intre acești înaintași stă în frunte neuitatul Meu Unchiu, Marele Rege Carol, care cucerind cu sabia pe câmpiile Bulgariei independența țării, spre a face primul pas întru câștigarea independenței întregului popor, a știut și în timp de pace să îndrumeze prin cultură întreaga evoluție a țării spre desăvârșirea aceluși scop final, care constituie fericirea generației de azi. Punerea la cale a marelui dicționar al graiului românesc și asigurarea mijloacelor pentru desăvârșirea lui prin Academia Română, a fost întâia îndrumare ce a dat-o către acest țel. Statornicia sa preocupare de bunul mers al acestei Academii, unde se fierbea unitatea limbii și culturii românești de pretutindeni, numeroasele-i discursuri și conferințe rostite aici vădeau marele său interes pentru acest așezământ și importanța ce o acorda rolului său. Să-l slăvim, dar în veci pentru marile sale fapte, pe care numai viitorul le va putea pune în evidență în

toată măreția lor și să urmăim înțeleptele sale îndrumări.

Dar nu numai marele Rege dispărut, ci și tuturor acelor colaboratori ai săi din toate provinciile românești — cari au ilustrat această Academie și dintre cari puțini au mai rămas printre noi, — se cuvine a le aduce astăzi priinosul nostru de recunoștință pentru munca lor individuală și colectivă, cu care au contribuit la realizarea idealului acestui popor.

Dacă Academia Română are atât de mare drept la recunoștința tuturor pentru activitatea ei din trecut, apoi nu de mai puțină însemnătate este rolul său în viitor. Căci tot ce s'a câștigat prin entuziasm și jertfa de sânge nu nu poate fi consolidat decât prin cultură și dus înainte prin știință. Dările de seamă atât de interesante, pe care le-am ascultat astăzi cu privire la progresele realizate în scurtul timp al domniei Mele, sunt o dovadă a nevoilor ce există și a importanței covârșitoare a Academiei în satisfacerea lor. Aceasta va cere însă un plan sistematic de activitate, o nouă precizare a problemelor, o alegere a metodelor și o binechibzuită organizare a acțiunii. Ceea ce bătrânii noștri înaintași puteau face numai din imboldul instinctului de conservare națională, a sentimentului și a bunului simț, noi nu mai putem realiza astăzi decât prin munca organizată, întemeiată de știință.

Nevoile noi culturale vor cere să ne gândim la o reorganizare a întregului aparat de acțiune în vederea satisfacerii țelurilor ce ni se impun, o lărgire a cadrelor, pentru a se face loc specialităților ce lipsesc și a se putea astfel întinde o activitate metodică și în alte direcțiuni de cât acelea limitate prin actualele statute. Deoarece Academia au consacra oamenii de litere și de știință și a răsplăti munca depusă în folosul culturii, ele mai trebuie să desfășoare o întinsă activitate pentru îndrumarea, coordonarea și organizarea întregii activități culturale a popoarelor.

Cu cât mai mult însă Academia Română, care se găsește în fața atâtor probleme noi, are a ține seamă de aceste cerinți ale timpului și sunt sigur, că prin capacitatea recunoscută și devotamentul atâtor fruntași ai culturii naționale, cu care se poate mândri Academia noastră, se

vor găsi formele de organizare corespunzătoare noilor trebuințe culturale ale națiunii.

Cunosc greutatea materiale ce le întâmpină astăzi Academia Română. Știu, că abia puteți găsi mijloacele pentru a putea publica lucrările însemnate ce le faceți. Din această cauză tipărirea dicționarului limbii române și a însemnatelor lucrări de bibliografie a fost întreruptă, spre marea pagubă a culturii noastre. Mai știu, că deabia aveți cu ce plăti personalul pentru regulata funcționare a serviciilor și că chiar ați putea fi constrânși a închide biblioteca, cea mai mare comoară culturală a neamului românesc. Toate aceste greutăți se datoresc deprecierei valorilor ce le posedați și expropriării importantelor moșii, cari constituiau fondul principal al averii acestui așezământ. Fiți totuși siguri, că față de marele interes ce-l are Statul pentru propășirea celei mai înalte instituții de cultură națională, guvernul Meu va ști să găsească mijloacele de a vă ajuta și de a vă pune la adăpostul greutăților cu care luptați, spre a vă putea îndeplini, fără griji materiale, greaua și înalta misiune ce aveți.

Din parte-Mi voi dispune, după alcătuirea statutului Fundațiunii Mele culturale, să se acorde, anual, suma de un milion Lei ca ajutor pentru biblioteca și publicațiunile Academiei Române.

Au trecut acum 36 ani, de când am călcat pragul acestui templu al culturii române. De atunci gândul Meu a fost neconținut îndreptat către această instituțiune, chiar când grelele momente, prin care trece țara, trebuiau să-Mi absoarbă întreaga Mea preocupare. Fiți dar încredințați, că și în viitor nu voi înceta de a pune în cumpănă greutatea cuvântului Meu pentru ca interesele Academiei să aibă întreaga considerare ce li se cuvine din partea Statului.

De câte ori Imi este cu putință a lua parte la ședințele Academiei Române, simt o deosebită bucurie. Cu atât mai mare este fericirea Mea astăzi, când Mi-ați dat prilejul de a vedea ce sentimente adânci Imi păstrați Mie și Familiei Mele, apreciind munca pe care Mi-a fost dat să o desfășur pentru înălțarea țării. Adânc recunoscător, Vă mulțumesc din tot sufletul pentru bucuria ce Mi-ați făcut și vă urez deplină izbândă întru îndeplinirea marei chemări ce o

aveți, spre binele patriei și a întregului neam românesc“.

Cuvântul acesta regal, spus în împrejurări atât de solemne, este garanța cea mai bună, că Academia Română în curând va fi iarăși stăpână pe mijloacele necesare, pentru ca să-și poată relua cu aripile întinse sborul reclamat de nouile împrejurări.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacovicu.
(Continuare)

Indurarea lui Dumnezeu este deci fără de margini, după cum rezultă din această parabolă. Dar faptul acesta să nu ne slujească drept argument pentru amânarea pocăinții până la sfârșitul vieții. Căci prin această procedură noi voim să exploatăm deadreptul bunăvoința lui Dumnezeu, și chiar numai gândul acestei exploatare fariseiste constituie un păcat foarte grav.

O astfel de păcătuire conștientă, cu gândul, că Dumnezeu totuși ne va ierta printr'o pocăință generală, ținută asupra tuturor păcătoșilor, la adânci bătrânețe, denotă o lipsă totală de cugetare serioasă și de bun simț. — Scriptura ne pune înainte, spre edificarea noastră, moartea rușinoasă a lui *Antioh* (Cartea a doua a Macaveilor, 9, 1—29), care, orbit de trufia lui nemăsurată, se credea stăpânul lumii întregi, considerându-se a împărăți chiar și peste valuri de mări. Acest neastâmpărat, care n'a cruțat nici măcar biserica lui Dumnezeu, în credința lui oarbă, că va putea stârpi pe Evrei, făcând un adevărat mormânt din cetatea Ierusalimului, acest nesocotit, în cele din urmă, este crud lovit de judecata cerească, trebuind să îndure răni nevindecate și nevăzute, până când moartea pune capăt chinurilor lui groaznice.

Zadarnica i-a fost căința înârziată!

Scriptura este bogată în astfel de lucruri, prin care ne îndeamnă la căința din bună vreme, căci va veni și timpul, când: „... și mă veți căuta pe mine, și nu mă veți afla, și în păcatul vostru veți muri. (Ioan, 8, 21).

Și iarăși: „Spălați-vă, curățiți-vă, ștergeți răutățile din sufletele voastre, dinaintea ochilor mei, părâșiți-vă de răutățile voastre. (Isaia, 1, 16). „... și să fii pururea gata a merge cu Domnul Dumnezeuul tău“. (Miheea, 6, 8). „Privighiași și vă rugați ca

să nu intrați în ispită; că duhul este osânduitor, iar trupul neputincios". (Mat., 26, 41). „... De nu vă veți pocăi (în curând) toți așa veți pieri". (Luca, 13, 3). „Deci pocăiți-vă și vă întoarceți, ca să se ștergă păcatele voastre". (Fapt. ap. 4, 19). — Trebuie să ne dăm seama prin urmare, că fapte vrednice de căința noastră numai ziua putem săvârși, când nu ne poticnim, fiind călăuziți de lumina lumii acesteia (Ioan, 11, 9). Mântuitorul, dumnezeescul cunoscător al sufletelor noastre, are în vedere mântuirea noastră, când ne recomandă priveghierea în lumea aceasta, ca astfel sufletul nostru să fie pururea pregătit pentru sosirea mirelui. În multe și frumoase pilde ne evidențiază această grijă deosebită a lui pentru sufletele noastre. Așa de pildă în parabola celor zece fecioare (Mat., 25, 1-13), a unui om bogat, căruia i-a rodit țarina, (Luca, 12, 16—21), etc.

Căci împărăția cerurilor asemenea este celor zece fecioare, care cu candelile în mâni, ies întru întâmpinarea mirelui. Ci precum din cele zece fecioare numai cinci sunt înțelepte, luând untdelemn cu îmbelșugare în candelile lor, în așa fel și'n lumea noastră numai puțini sunt oamenii cei îngrijitori, cari luminează prin untul de lemn al vieții lor active, așteptând cu cuget vesel și cu conștiința împăcată sosirea mirelui Christos la ospățul de nuntă, care va avea loc în ceasul suprem al vieții noastre.

Fecioarele nebune, oamenii nepăsători, cari nu-și pot da seama, că fără untdelemn, fără făptuiri creștinești, nu pot intra la ospățul de nuntă, acești nenorociți dormitează în cursul vieții lor pământești, până când se trezesc copti de bătrânețe, sau pironiți de boală pe patul suferințelor, când având chiar toată bunăvoința, nu mai sunt capabili pentru săvârșirea vre-unei fapte bune. Toate străduințele lor de a împrumuta din faptele frumoase ale silitorilor, precum și strigătele lor de: „Doamne, Doamne, deschide nouă", vor fi zadarnice, căci glasul marelui Christos le va răspunde: „Amia zic vouă nu vă știu pe voi". (Mat., 25, 11—12).

Din această pildă cu profund tâlc trebuie să desprindem învățătura, că din toate zilele vieții noastre să facem un adevărat sabbat, ca astfel sufletul nostru să fie pururea împodobit în haină de mireasă, întru așteptarea divinului mire, fiind viața noastră o adevărată candelă

cu bogat undelemn, care, singură, ne va putea lumina cărarea, când apucăm zborul vecinicii, în clipa supremă a vieții noastre. Căci trebuie să ne pătrundem tot mai mult de rostul profund al cuvintelor evanghelice: „Drept aceea priveghiați, că nu știți ziua, nici ceasul în care Fiul Omului va veni". (Mat., 26, 13).

Ci noi nu ne dăm seama de acest adevăr. Suntem întocmai ca bogatul din Evanghelie, căruia i-a rodit țarina. Ne credem stăpânii acestei vieți și nu ne putem ridica ochii până la divinul Mântuitor, ca să putem prinde adevărul, că această lume este de fapt numai un vremelnice lăcaș pentru noi, din care sufletul va zbura în clipa ultimă a vieții terestre, sălășluindu-se în patria lui cea adevărată.

Ne muncim din greu cu gânduri zadarnice, lumești, că ce vom face, că nu avem unde aduna rodurite noastre bogate și ne pierdem timpul prețios în făurirea de planuri egoiste, că, anume, o să ne stricăm jitnițele, mărindu-le, ca astfel să poată cuprinde în ele toate rodurile și bunătățile noastre. Și toate acestea le săvârșim, mănânați de egoismul desfrânat al ființei noastre, având ca țintă supremă în această lume lozınca, exprimată în cuvintele: „... Suflete, ai multe bunătăți strânse spre mulți ani, odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te". (Luca, 12, 19).

Și când suntem în culmea fericirii noastre imaginare, Dumnezeu ne cere sufletul, ca să se înfățișeze înaintea tribunalului Lui înfricoșat, dându-și seama de faptele lui.

Așa este viața noastră a tuturor, o luptă și zbuciumare stearpă întru agonisirea bunurilor lumești, trecătoare, expunându-se primejdiei de a pleca din lumea aceasta fără untdelemn, fără curățirea internă, dovedită prin fapte de mișcător altruism.

Căci glăsuiește Domnul: „Așa este cela ce strânge lui-și comoară, iar nu în Dumnezeu se îmbogățește". (Luca, 12, 21).

Ci precum nimeni nu poate să știe venirea a doua, parusia Fiului în lume, când din scaunul mării o să judece toată lumea, tot așa nimeni nu-și poate cunoaște sfârșitul vieții, când Dumnezeu îl va chema din această lume.

De aceea să fim ca mireasa înțeleaptă, care-și așteaptă pururea mirele, ca sluga cea credincioasă și prevăzătoare, care chivernisește cu multă vrednicie averea stăpânului. (Mat., 24, 45).

(Urmează)

ȘTIRI

Personale. P. S. Sa Arhiereul nostru Filaret a plecat Duminecă, în 20 Iunie a. c., la București, unde ia parte la ședințele Sfântului Sinod.

Hirotonire. În 29 Iunie a. c., la sărbătoarea Sf. ap. Petru și Pavel, va avea loc în catedrala din Oradea-mare hirotonirea întru arhiereu a I. P. C. Sale arhimandritului Dr. Andrei Mageriu. Hirotonirea o va săvârși I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, cu asistența PP. SS. LL. episcopii din Oradea, Cluj și Arad. Noul arhiereu va purta — la cererea proprie încuviințată de Sf. Sinod și M. Sa Regele — titlul de: „Crișanul“.

Cu decret regal s'a aprobat, ca A. S. R. Principele Nicolae să prezideze, ca președinte de onoare, comitetul de conducere al oficiului național de educație fizică până la majoratul A. S. R. Principelui Moștenitor Mihai.

Incheierea anului școlar la Institutul teologic diecezan. Examenele de finea anului la Institutul nostru teologic s'au ținut în zilele de 16—19 Iulie a. c., sub prezidiul P. S. Sa Arhiereului nostru Filaret.

Duminecă, în 20 Iunie a. c., a avut loc încheierea anului școlar. La sfârșitul sf. liturgii s'a săvârșit „doxologia“, la care au participat toți profesorii și elevii, apoi cu toții au trecut la institut, unde elevilor li-s'a comunicat rezultatul în studii, iar P. S. Sa Arhiereul Filaret, într-o cuvântare plină de avânt, le-a dat sfaturi și înemnuri pentru viața pastorală.

Cursurile Universității populare „N. Iorga“ din Vălenii de Munte se vor deschide anul acesta la 15 Iulie 1926 și vor dura 30 zile.

Până în prezent și-au anunțat seria de cursuri dnii prof. universitari: N. Iorga, D. Gusti, G. Tașcă, D. Pompei, etc.

Se vor ținea și cursuri speciale pentru minorități.

Orice fel de informațiuni relativ la înscrieri, la reduceri de C. F. R., cantină, cămin, se vor cere prin poștă dlui Ilie Al. Ardeleanu la secretariatul Ligii Culturale din București, str. Banul Mărăcine Nr. 1.

Răspuns iredentiștilor. Cunoscutul preot Hlinka, deputat în camera cehoslovacă și șeful partidului poporului slovac, a declarat într'un interviu apărut în ziarul „Narodni Listy“ următoarele: Maghiarii n'au dreptul de a lupta pentru restabilirea integrității Ungariei; dimpotrivă, în ceea ce ne privește pe noi, avem datoria de a veghia ca tradiția despre imperiul Moraviei Mari să nu dispară din memoria poporului nostru. Dacă noi am existat înainte de venirea maghiarilor în Europa, aceasta nu e imperialism cehoslovac, ci istoric. Deoarece s'au relevat atâtea cazuri de iredentism la Budapesta, nici noi nu putem privi cu optimism la felul cum înțeleg maghiarii să se împace cu soarta lor. Noi trebuie să fim veșnic cu ochii deschiși asupra lor. Acțiunea politice noastre externe față de Ungaria nu-i iertat să slăbească atâtea vreme, cât Ungaria nu va recunoaște în mod definitiv existența unei Cehoslovăcii independente.

CONCURSE.

Pe baza ordinului Venerabilului Consistor diecezan, dđto 5 Decembrie 1924 Nr. 4486 B., se escrie concurs pentru îndeplinirea parohiei de cl. III-a din comuna Ezeriș, protopresbiteratul Bocșei-montană, devenită vacantă prin moartea preotului Ioachim Jurța, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele :

1. Una sesiune parohială constătătoare din 48 jug. și un intravilan, pentru care alesu preot va plăti dările.
2. Stola și birul uzitat.
3. Alesul preot se va îngriji singur de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post să-și înainteze petițiile de concurs Prea On. Oficii protopresbiterat din Bocșa-montană, având a se prezenta în sf. biserică în una din Dumineci sau sărbători, spre a-și arăta destăritatea în cântări și oratorie, dar nici de cum în ziua alegerii.

Ezeriș, la 21 Februarie 1926.

Lazăr Voiu m. p.
preș. com. par.

Dimitrie Oprea m. p.
not. com. par.

Nr. 32/926.

De acord cu mine: **Mihail Gașpar**, protopresbiter.
Nr. 1930 B. ex 1926.

Acest concurs se publică cu adausul, că în baza aliniatului ultim din § 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial dđto 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914, Nr. 3058 B, ridicat și la valoarea de concluz sinodal eparhial cu concluzul Nr. prot. 33 ex. 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preotești.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 11 Iunie 1926.

2—3

Filaret Musta m. p.
arhiereu-vicar, episcopesc.

* * *

Nr. 119/926 Ep.

CONCURS.

Pentru complectarea postului de director al Oficiului statistic mitropolitan se publică concurs, având reflectanții la acest post să-și înainteze cererile lor Consistorului mitropolitan ort. rom. în Sibiu până la 31. VII. a. c.

La cererile concursuale se vor anexa: Certificat de botez, atestatele cvalificative și certificate de serviciu.

Retribuțiunile împreunate cu acest post sunt: Salar de bază Lei 2200 lunar plus indemnizație de călătorie și sporurile legale statorite pentru funcționarii publici.
Sibiu, 8 Iunie 1926.

2—3

Consistoriul mitropolitan ort. rom.

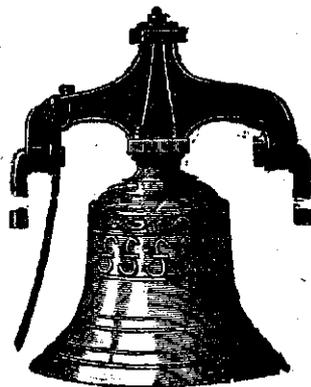
AVIZ!**AVIZ!**

Avem onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în Caransebeș, strada Lugojului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“

„C. ZISDA & COMP.“

O turnătorie pentru aramă și metal special ca

fosforbronz, manganbronz
 electrobronz special,
 aramă roșie, lagăr pentru
 osii (*Walzenlager*) de prima
 calitate, șuruburi (*Druck-*
mutter), roți spirale (*Schnecken-*
räder), teascuri pentru ceară
 (*Waxspresen*), cutii (*Büchsen*)
 și altele.

Apoi o turnătorie de
fer și de
clopote
 pentru biserică și parti-
 culari, de orice mărime
 și din orice metal, pentru
 sunetul armonios al cărora
 luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desen, ori model.
 Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanția cea mai mare și

cu prețuri foarte mici.

PROPRIETATEA CONSISTORULUI DIECEZEI ORT. ROM. A CARANSEBEȘULUI.

Otel cu bîn renume a-
 proape de centru. Apa-
 duct, lumină electrică,
 serviciu prompt, prețuri
 moderate.

VILA
DOBOSAN
BĂILE ERCULANE

Regiune romantică de o
 frumusețe rară. Vila stă
 oaspeților la dispoziție în-
 cepând cu 1 Maiu și până
 la sfârșitul lui Octomvrie.

Informațiuni la: Administrația „Vilei Dobosan“ dela Băile Erculane.